



Pauline  
Pisa  
Halfrust

gedichten



Pauline Pisa

# HALFRUST

*Gedichten*



Het graf gaapt, de tijd zoemt, en nergens is redding.

Uit: *De avonden* van GERARD REVE

# Inhoud

## KIJKOMGEVING

De houtsnip	15
Vuile dagen	16
Hoor je hoe de vogels roepen?	17
Broer en zus	18
Opkweken	19
Voorzetkamer	20
Deeltijd	21
Opschuifdagen	22
Little bird	23
Een meeuw aftikken	24
Gouden vogel	25
Wortel	26
Bijlmerflat	27
Zwaai maar met je bloemenbos	28

## TUSSENRUIMTE

Kom nu maar terug	35
Opgekooïd	36
Bronst	37
Nestblijver	38
Puzzel	39
N31	40

## HOOFDSTRAND

Erf	42
Wit licht aan de overkant	43
Hoofdstrand	47
Halfrust	49
Avondmaal	50
Schoot van leer	51
Korte vlucht	52
Niet goed groot geworden	53
Wachten tot het open gaat	54
Kier	55
Uit de foto gestapt	56
Naderend zwijgen	57
Hartvlies	58
Liggen aan de buitenkant	59

## VERHUISBEWEGING

20.55 uur	65
Punt van belang	66
Het paviljoen drukt zich in peuken uit	67
Paula	68
859403KA660	69
696814BH992	70
276485KL883	71
174896OP352	72
230469GT889	73
181057NJ999	74
Uitzetting	75
Verantwoording	79

Kijkomgeving



## De houtsnip

Achteraf gezien: mijn borsten groeiden nog

Ik herinner me de Veluwe: het huisje,  
de zonnige keuken, en dat jij – dat jij de taart aansneed,  
je vingers likte, de fles met cola  
aan je lippen zette, klokte

Ik vond het wat  
hoe soepel onze ringen gleden  
de vanzelfsprekendheid waarmee ik dacht  
dat wij onze vingers voor altijd  
zouden blijven vlechten

Soms bezoek ik nog je moeder

## Vuile dagen

Het is april en warm  
je moeder draagt een slank gebruind postuur  
bootst de zomer na

Tussen haar benen komt een fiets op gang  
die in de richting van de springplek gaat  
ze herhaalt de aanloop  
maar

Ik houd mij vast aan bloemen  
weet dat ik zal zwenken  
als het gele monster nadert

Nu is het later  
en sommigen  
zie ik op je lijken  
niet in alles maar in beetjes  
hand weggestoken  
in een bandplooibroek

## Hoor je hoe de vogels roepen?

Ik doe het je voor  
sluit maar achter mij aan  
kijk over de ogen van de lijdens  
dan vang je de minste klappen

Al het goede moet je met de ooghoek zien te pakken  
de kist afgevlagd met haar zomerjurk  
het eiken op de schouders van de kinderen  
allen met dezelfde voet begonnen  
houden pas

Hoor je hoe de vogels roepen?

Mijn gewrichten kennen nog geen pauze  
hier, ik maak een huppel voor je

## Broer en zus

Op het balkon bewegen  
we langzaam grafwaarts  
een merel trekt zijn keel open

Vogels verjongen zich  
maar hun zang blijft hetzelfde  
het leven lijkt eindeloos

Jouw benen zijn nauwelijks veranderd  
neem de huid die om je knieën spant  
het litteken dat je zestien houdt

Onze ouders rusten achter het gordijn  
de ballen van de klok neigen naar de grond

Als de kuilen klaar zijn  
zullen we hun nesten moeten dragen

## Opkweken

De navel is droog  
ik breng je naar de opkweekkist  
op de ruwe bodem spreid ik je poten  
groeï je van me weg

Iemand heeft aan je gezicht gezeten  
je lippen liggen anders  
de ogen hoeken verleden tijd sleept  
zich in stukken aan

Ik moet nu even winkelen  
in de Kijkshop glanst een ketting  
die ik aan zou willen raken